

- På sporet af Elevgame 2018
- DEMC8 er akutnørdernes fest
- Tillidsrepræsentanten bag facaden

Redderen

udgives af

Reddernes Landsklub

Redaktør:

Stefan Fyhn Gregersen
Havnegade 22 B, 2.3, 7100 Vejle
Mobil: 28 91 15 89
E-mail: stefanfyhn@hotmail.com

Journalist:

Flemming F. Kyster (DJ)
Langesøvej 67, 7000 Fredericia
Mobil: 28 91 29 80
E-mail: journalist@redder.dk

Produktion:

PE offset A/S, Varde
Annoncering: Tine Fauerby
tf@peoffset.dk - 7695 1717
Layout: Lars Rud Fyhn, PE

Oplag:

4.500 stk. - Redderen læses af red-
dere, brandmænd, ledere og andre
medarbejdere i Falck koncernen,
AMU-centre, tekniske skoler, hos-
pitalet og politikere samt bered-
skabs- og forvaltningschefer.

Tekst og billeder i Redderen og på
redder.dk er copyright Reddernes
Landsklub og må kun anvendes ud
over privat øjemed med tilladelse
fra redaktionen.

ISSN nr. 1603-1660

Jeg undrer mig nogle gange over, hvordan vi har formået at udvikle den fejlfinderkultur som der i stigende grad kommer til udtryk i samfundet. Samtidig med det, er den kombineret med et enormt behov for at disse fejl så deles med lynets hast i såkaldte nyhedsmedier, som ofte blæser det op med misvisende overskrifter, inden at det i det hele taget er blevet belyst korrekt.

Særligt inden for vores fag, sker det af og til at vi laver fejl, eller at nogen mener vi laver fejl. Når man arbejder med mennesker, er det utopi at tro at vi er ufejlbarlige, og kun ved at være bevidste og acceptere, at der af og til tages uhensigtsmæssige beslutninger, kan vi lære af dem og udvikle os og redderfaget.

Sammenholdt med denne fejlfinderkultur, synes jeg ofte det handler om at få placeret et ansvar, og for alt i verden få forklaret, at det er de andre der har begået fejlen, eller er årsag til den. For mig, er det vigtigt at erkende og anerkende når fejl opstår, og at man som virksomhed, branche, fag etc. i langt højere grad tager et fælles ansvar.

Jeg læste forleden en artikel omkring det at lave fejl, og hvordan det i særdeleshed kan være psykisk belastende at blive gjort til synderbuk. I samme ombæring læste jeg også, hvor afgørende det er, at hele organisationen eller virksomheden påtager sig et fælles ansvar for at fejl sker, og endnu vigtigere, tager et fælles ansvar for, at de ikke sker igen.

Vi arbejder i et felt hvor vi hver eneste dag tager beslutninger ud fra den viden vi er i besiddelse af og indsamler, hvad enten det er hos patienter, i forbindelse med brandslukning, en autohjælpsopgave eller andet. Hvis vi hver især forsøger at ændre vores måde at belyse og påpege fejl hos de andre, og i højere grad tager et fælles ansvar, så tror jeg på at vi kommer længere, og i højere grad tør tage beslutninger, uden frygten for netop at fejle.

God fornøjelse med september udgaven af Redderen

Stefan Fyhn
Redaktør

Reddernes
Landsklub

På besøg i Grønland

Med støtte fra RL's Studierejslegat besøgte redder Johannes Jensen ambulancekolleger i Grønland, hvor tingene er meget anderledes

Farvel til doktor Graakjær

Efter næsten fem års medicinstudier tog 27-årige Lea Graakjær en svær beslutning: Hun ville hellere være ambulanceredder

Indsats i Sverige

I juli var det svenske beredskab helt i knæ på grund af omfattende skovbrande – brandfolk fra blandt andet Danmark hjalp til

30 dage betinget for vold mod redder

En 46-årig kvinde fra Ikast er blevet idømt 30 dages betinget fængsel for at have sparket en ambulanceredder i hovedet.

Episoden fandt sted den 10. marts 2018 ved campingpladsen i Randbøldal. Her var den alkoholpåvirkede 46-årige kvinde kommet til skade, blandt andet i hovedet, og derfor blev der tilkaldt en ambulance, skriver Vejle Amts Folkeblad.

Udgangspunktet er ellers, at vold mod ansatte i offentlig tjeneste udløser en ubetinget fængselsstraf, men i denne sag nåede retten frem til, at kvindens fysiske og psykiske tilstand var formildende omstændigheder.

Ifølge anklagemyndigheden sparkede den 46-årige den ambulanceredder, som behandlede hende, i hovedet. Kvinden selv kunne ikke huske noget fra episoden.

Udlængsel...

Har du lyst til at gøre en forskel i udlandet – så bliv medlem af RAV nu.

Redderelever fra hele landet dystede ved **Elevgame 2018**

Den ottende udgave af Elevgame i Randers blev atter en succes

Der var smil hos arrangørerne og en afslappet stemning, da REDDEREN gæstede Elevgame 2018 lørdag eftermiddag den 25. august.

Elevgame er en årlig event, hvor redderelever fra hele landet og fra forskellige operatører dyst mod hinanden i ambulancefaget og – nok så vigtigt – bliver dygtigere i et konstruktiv læringsmiljø.

Arrangementet på Falcks Uddannelsescenter i Langvang var det ottende i

rækken, og både arrangører, figuranter, dommere, hjælpere, "udstillere" og andre samarbejdspartnere kender deres roller og får tingene til at glide smertefrit.

Tilmed viste vejret sig igen fra sin gode side, som det nærmest er blevet tradition ved Elevgame.

Lidt malurt

Trods det vellykkede arrangement var der dog lidt malurt i bægeret, fortalte Jesper Thomsen fra arrangørgruppen. Der indløb nemlig nogle afbud fra deltagere i dagene op til Elevgame, og værre endnu var det, at hele otte deltagere udeblev på dagen uden at melde afbud. Så man endte et godt stykke under det forventede deltagerantal på et halvt hundrede elever.

Falcks koncernchef Jakob Riis besøgte også Elevgame i Randers.

- Det er lidt en spand koldt vand at få i ansigtet. Der er jo indkøbt mad og drikke, arrangeret bustransport og lavet hold og cases efter et bestemt deltagerantal. Der bliver brugt nogle penge og en masse frivillige timer på

at stille det her på benene, og så er det nedslående, når så mange ikke møder op, fastslår Jesper Thomsen, der til daglig er operativ leder hos Falck i Region Hovedstaden.

Han tilføjer, at arrangørerne nu vil drøfte tilmeldingsproceduren etc. og kigge på, om noget kan gøres anderledes, så en lignende situation undgås næste år.

Fantastisk dag

- Det skal dog ikke skygge for, at vi har haft en fantastisk dag, med elever der VIL faget og brænder for det. De er glade for at kunne prøve sig selv af i et trykt læringsmiljø, og de får værdifuld erfaring med i bagagen. Selv om der gives point, så handler det om læring – og om at have det sjovt og hygge sig med andre elever på kryds og tværs, understreger Jesper Thomsen.

Arrangementet støttes blandt andet af Reddernes Uddannelsessekretariat, Falck, Ambulance Syd, Ferno, Medidyne og www.EMeshop.dk.

Arrangørgruppen består af Jacob Grumsen, Rasmus Kannegaard, Andreas Gorm Nørregaard Toft, Jonna Bundesen, Simon Wadmann og Jesper Thomsen.

Ni scenarier

De ni øvelser og scenarier havde følgende overskrifter:

- Stafetten
- Slagsmål/stiksår
- Togulykke
- Ungdoms "rave" party
- Familiedrama/omsorgssvigt
- Fødsel
- Kvalitets HLR
- Lægens bord
- AMLS

Elever fra Falck, Responce og Ambulance Syd netværkede på tværs af arbejdsgiverforhold.

Eleverne skal kun have deres uniform og engagement med – resten sørger vi for, fortalte Jesper Thomsen fra arrangørgruppen.

Hvor er det nu, den sidder? Lægens/paramedicinerens bord er en klassiker ved Elevgame.

Hold 8 havde en rigtig god dag i Randers, selv om især stafetten drillede lidt. De roste den store variation og realismen i øvelserne. På skolen laves der også øvelser, men det er klassekammerater, der er figuranter, og man ved nogenlunde, hvad der venter. Her er det super dygtige figuranter, der stresser og udfordrer, og man ved ikke, hvad man kommer ud til, lød det fra kvartetten. De fremhævede også den gode feedback på alle stationer, og at alle kunne være med, uanset hvor langt de er i uddannelsen. De fire er: Mathias Krogsgaard, Frederiksværk, Mette Bach Schmidt, Ringkøbing, Jens Overgaard Christensen, Falck-Gården Aarhus og Morten Pedersen, Hornslet.

Det er en udfordring at arbejde i et hjem præget af vold, alkohol og omsorgssvigt.

Besøg hos portørerne i **Aasiaat**

Med støtte fra RL's Studierejselegat besøgte Johannes Jensen Grønland i juli for at belyse det præhospitale arbejde og kulturelle aspekter for redningstjenesten i Aasiaat/Egedesminde. Læs hans beretning fra en meget anderledes kultur og arbejdshverdag

Af Johannes Jensen, st. Tarm

Aasiaat eller Egedesminde, som byen hedder på dansk, er beliggende på Grønlands Vestkyst, i hjørnet af den berømte Diskobugt. Det er nord for polarcirklen, hvilket indebærer at der er midnatssol om sommeren, og at der til gengæld er en periode på seks uger om vinteren, hvor solen slet ikke er synlig.

Midt i et landskab, som kan tryllebinde selv den mest inkarnerede natursker, ligger denne lille perle af en by, Aasiaat. Hver eneste dag kunne man se hvalerne boltre sig, og de så ligefrem ud til, at de nyder at vise sig frem.

Imens de mægtige pukkel- og finhvaler viste sig fra deres bedste side, vil sælerne også lege med, og viser deres små kugleformede ansigter i korte hurtige træk i vandoverfladen med de mægtige isbjerge i baggrunden. Det er svært at beskrive denne fascinerende natur, for man kommer simpelthen

bare til kort - ja, jeg mangler ord - det skal nok opleves live.

Forkerte fordomme

Midt under den flotte natur er der også en barskhed, som nok ikke lige er synlig for det blotte øje. Der er ingen tvivl om, at der er sociale problemer, men der er heller ingen tvivl om, at langt de fleste af alle fordommene om grønlandere, blot er fordomme uden hold i virkeligheden. Grønlanderne er et fantastisk folk - smilende, glade, imødekommer, stolte, og enormt gæstfrie - og ja, så er der en bagside af medaljen, som bliver mere synlig, når man ser det fra et sundhedsfagligt perspektiv.

Lave karakterer

I Aasiaat tales der grønlandsk som udgangspunkt, og det er ikke alle, som kan dansk, slet ikke blandt de ældre.

Der er et gymnasium i Aasiaat, og her var gennemsnittet i skriftlig matematik for de tre netop afsluttende klasser -0,3, og for den bedste klasse var gennemsnittet på 1,5. I engelsk var det 1,2 og 2,4 for den bedste. Det giver måske en forståelse for, hvorfor det kan være svært at være en del af en globaliseret verden for de unge grønlandere, når udgangspunktet er, som det er. Dette kan give et dystert billede af fremtidsmulighederne for selvstændighed, da det er blandt disse gymnasieelever, at Grønlands fremtid ligger.

Ét beredskab på vagt

Studieturen til Aasiaat var mere end blot flot natur. Der er ca. 3000 indbyggere i byen, og der er et forholdsvis stort sygehus tilknyttet. Aasiaat ligger på en ø, og med til det optageområde, som er for Aasiaat sygehus, er en del små bygder og byer.

I Aasiaat er ambulanceberedskabet bygget sådan op, at der hver dag er et enkelt beredskab på vagt i dagstiden fra 07.00 til kl. 16.00.

Fra 16.00 - 07.00 er der blot en enkelt mand på vagt ad gangen. Dette vil sige, at hvis der kommer en akut opgave, så skal der først køres ud og hentes en makker, så ambulancen igen er fuldt bemandet, og klar til opgave. Denne makker gik frivilligt hjemme, men hvis han blev kaldt ud, fik vedkommende altid for min. fire timers løn.

Beskeden uddannelse

For tiden er beredskabet underbemandet, da det blot består af otte mand, hvoraf kun to har en portøruddannelse. Det er nemlig portører, som kører

ambulancerne, så at kalde ambulanceredderne for en "altmuligmand" er nok mere dækkende, hvilket også er den betegnelse, som de ofte bruger om sig selv i daglig tale.

To portører havde seks mdr. uddannelse bag sig, bestående af teori og praktik. De resterende seks mand havde en uges uddannelse, og det skete ofte, at to personer, som kun havde en uges uddannelse, havde vagten sammen.

Grundlønnen som portør er ca. 20.000 kr., og så er der diverse tillæg, hvilket kunne være brug af akuttaske som gav 500 kr. ekstra pr. mdr., og det gjorde det også at kunne både dansk og grønlandsk, da de så kunne bruges som tolk. Nogle var også uddannet til at tage røntgen, hvilket var en opgave som der jævnligt blev gjort brug af, og som også blev honoreret økonomisk.

Kostbar transport

En af dagene var der en evakuering fra en omkringliggende by. Læge og sygeplejerske samt portør blev sendt af sted i en båd og skulle sejle ca. tre timer hver vej, før patienten var ankommet til sygehuset i Aasiaat. Senere skulle vedkommende så overføres til Nuuk, med et chartret fly.

Der er ikke noget at sige til, at det er dyrt at evakuere folk i Grønland, og ret omstændeligt, men samtidig også naturligt, at alle sygehuse ikke kan håndtere alt.

"Udkants-Grønland"

At tiden er en noget anden faktor er på en måde meget fascinerende, men også meget skræmmende. Det kan

se lidt kynisk ud, men er nok også et vilkår, at hvis man bor i "udkants Grønland", ja så kan det tage rigtig lang tid, før man kan være fremme på et sygehus. Jeg havde en samtale med den ledende overlæge for hele området, som fortalte om, at der bliver nødt til at være et andet "filter", end hvad der er i Danmark. Det er simpelthen ikke muligt at traumescanne mm, og at evakuere med fly koster nemt over 250.000 kr. pr gang. så der skal også være noget i det, når en evakuering besluttet. I øvrigt bliver der åbnet mindst to ekstra lufthavne op, så det chartrede fly har mulighed for at kunne nødlande, hvis dette skulle blive nødvendigt.

Afleverer proteindrik

Den første dag jeg kørte med på ambulancen, var det bare min makker

Hans Frederik og jeg som kørte rundt i byen. Hvis der så kom noget akut, skulle vi vende tilbage til sygehuset, og hente den anden som også var på vagt.

Dagen begyndte med, at vi skulle køre ni forskellige steder rundt i byen og aflevere proteindrik til ældre borgere. Portørerne blev ofte ringet op fra sygehuset, at nu var der kommet en patient som skulle hentes i lufthavnen og køres til sygehuset. Kort tid efter kom der en med en båd, som skulle køres til ambulatoriet. Der var ren taxakørsel, og det var noget af en logistikopgave at få det til at hænge sammen. Der var også en patient som skulle indlægges, da hjemmesygeplejersken synes, at en borger skulle en tur ind til nærmere undersøgelse.

Så det var ikke fordi, der var noget akut, men tiden gik alligevel hurtigt med mange ad hoc opgaver.

>>>

Vigtige kaffepauser

Jeg fornemmede hurtigt, at kaffepauserne var ret vigtige, og da min grønlandske makker sagde, han havde været på jagt fra sin jolle hele natten, og han i den forbindelse havde skudt to sæler, ja så forstod jeg godt han var lidt træt. To timers søvn var det blevet til for ham, inden vagten som portør begyndte, så der skulle noget kaffe til.

I løbet af dagen skulle der også klares nogle personlige gøremål, så sælerne der var skudt om natten kunne blive solgt, alt sammen meget naturligt ind i en grønlandsk kontekst. Senere på dagen kom der en nyansat til sygehuset, og det var så portørernes opgave at køre rundt i byen og fortælle lidt om indkøbsmulighederne mm. for de nye folk.

Øvelser hver anden måned

For at portørerne kunne holde sig skarpe, var der øvelser hver anden måned, hvor der blev øvet hjertestop, eller et tema blev taget op. Det kunne være brud eller brandsår, i øvrigt var nacl. over tre år for gammelt, så det blev ikke lige brugt hver dag i en skarp situation. Øvelserne var årstidsbestemte, så om vinteren skulle der trænes brud, da der var mange ulykker i forbindelse med skiløb, og hypotermi blev også repeteret.

En gang ugentligt skulle ambulancen tælles op, men fødepakken manglede, og havde gjort det noget tid, så de håbede ikke, at der kom en fødsel lige foreløbig. I ambulancen var der et godt lag med støv i de fleste kasser med udstyr, men humøret var højt, og det med hygiejne kom sig ikke så nøje, jeg så i hvert fald ikke at for eksempel

håndsprit blev brugt en eneste gang præhospitalt. Generelt kan man sige, at "load and go" var et kendt princip.

Ulykker kommer tæt på

Det tog dog ikke lang tid, før ulykkerne fra en bestemt uge sidste år blev fortalt. En familie på fem personer forulykkede i en jolle, hvor kun én overlevede. Dagen efter druknede en lille dreng i en sø, og en uge senere druknede en mand sig i havnen.

Det var svært for dem at fortælle om det, måske fordi Aasiaat er et lille samfund, hvor alle kender alle, og så kommer det meget tæt på. Det gør det måske heller ikke lettere at håndtere, hvis uddannelsen ikke er ret lang, men alle gør, hvad de kan efter bedste evne. En af de måder som portører bruger for at bearbejde de mange slemme ulykker, de kommer ud til, er at skrive dagbog. Efter hver vagt skulle portørerne skrive, hvad de havde kørt til,

hvem patienten var, og hvilken behandling de havde gjort. Denne dagbog lå elektronisk, og førte mange år tilbage i tiden. Ligeledes lå alle kørselsedlerne i en stor bunke på kontoret, med navn og hvad der var kørt til i løbet af det sidste år. Alt sammen lå frit tilgængeligt, så den nye persondatalov er ikke helt slået igennem alle steder...

Ilt og Stesolid

Portørerne sagde, at det som de kørte oftest til, var folk som var svimle og havde luftbesvær. Behandlingen var ilt, og den eneste medicin som var med i akuttasken, var Stesolid. I "akuttasken" var der fodsug, diverse forbindinger, satmåler, manuel og elektronisk blodtryksmanchet, samt saltvand til brandsår. Det er først for nyligt, at alle portører er blevet sidemandsoplært til brug af "akuttasken". Hvis en person havde hjertestop, skulle en hjertestarter hentes på sygehuset, hvor der også var en akuttaske med medicin som en læge kunne medbringe. I den akuttaske var alt tænkeligt medicin, men den var ikke pakket op, og der hang en seddel på den, at den skulle tjekkes, da den havde været brugt. Da jeg åbnede den, væltede alt ud den, så den var i hvert fald ikke helt klar til en akut situation.

Lærerig tur

Alt i alt en meget lærerig tid, som har givet indsigt i en hel anderledes tilgang til tingene, end hvad vi er vant til fra Danmark. Og så alligevel var det fint at høre, at både portørerne og den ledende overlæge sagde, at vi går jo ud fra ABCDE – ja, så er det hele jo lige pludselig lige til.

Giv en hjertestarter ben at løbe på

Når nogen falder om med hjertestop, er det afgørende at handle hurtigt. Som hjerteløber melder du dig frivilligt til at hente nærmeste hjertestarter og yde livreddende førstehjælp, hvis der sker et hjertestop tæt på dig. Det har 20.000 danskere allerede gjort.

App'en sender besked til de nærmeste hjerteløbere, når en får hjertestop, og viser vej til nærmeste hjertestarter og til den person, der har hjertestop. Alle kan være med.

TrygFonden
**HJERTE
LØBER**

TrygFonden

Nr. 7 • September • 2018 • 9

Fra læge til redder

Næsten fem år inde i sit medicinstudie valgte Lea Graakjær at sadle om – den unge nordjyde er netop blevet færdig som ambulanceredder

Den 31. august kunne Lea Graakjær fra Aalborg fejre, at hun var færdiguddannet som ambulanceredder.

Den 27-årige redder har en lidt speciel baggrund – hun var nemlig ni semestre eller næsten fem år inde

i et medicinstudie, da hun valgte at lave det noget usædvanlige karrieresporskifte.

Tanken om at blive redder var faktisk allerede til stede, da hun afsluttede gymnasiet hjemme i Lemvig, men

hendes højde på 1,65 meter var en stopklods.

Så hun flyttede til Aalborg og startede på medicinstudiet.

Bachelor med fint snit

- Det var hårdt arbejde, og jeg måtte kæmpe lidt for det – men jeg blev bachelor med et fint snit, fortæller Lea Graakjær.

Hun gik i gang med sin kandidatuddannelse, som i Aalborg på forsøgsbasis veksler mellem praktik på sygehusafdelinger om formiddagen og forelæsninger på universitetet om eftermiddagen.

- Jeg kunne mærke, at arbejdet på flere af sygehusafdelingerne måske ikke lige var spot on for mig, siger den 27-årige, hvis interesse mere gik imod det akutte felt.

Fed dag på lægebilen

Derfor tøvede hun ikke med at skrive sig op til en dag på lægebilen i Aalborg, i forbindelse med studiet, og det bestyrkede hende kun i hendes interesse for det præhospitale og akutte område.

- Jeg synes virkelig, det var fedt. Jeg kunne godt lide det med, at man kommer ud i folks hjem, og at man er i første række i indsatsen over for patienten. Det er meget *hands on*, og man kan bruge sine evner til at hjælpe her og nu – man kan virkelig gøre en forskel på kort tid, bemærker nordjyden.

Svaret kunne så være at blive akutlæge, men dels er vejen dertil meget lang, og dels går den traditionelt over en funktion som anæstesilæge, som ikke lige var ønske-specialet for den unge lægestuderende.

Tvillingsøster i Falck

Tanken om at skifte spor fik dog først for alvor næring, da Leas tvillingsøster Iben kvittede politiskolen for at blive redderelev i Hornslet (hun kom siden til Herning og starter i oktober i Silkeborg).

I den forbindelse opdagede Lea Graakjær, at højdekravet var lempet, så hun nu lige akkurat kunne opfylde det.

Efter nogle måneders overvejelser besluttede hun at sende en ansøgning til Falck. Hvis hun ikke kom i betragtning, så var der jo ingen grund til at bryde hovedet med det.

Men Falck takkede ja, den fysiske test blev klaret, og så måtte Lea Graakjær for alvor gå i tænkeboks.

Liste med plus og minus

- Jeg lavede en liste over plus og minus ved at droppe medicin og starte som redderelev – og ulemperne var langt i overtal, erkender Lea Graakjær med et smil.

Faktorer som løn, arbejdsvilkår, pension, sikkerhed i ansættelsen, udviklingsmuligheder etc. var blandt de mange faktorer, som talte for at blive på medicinstudiet.

Plus-listen var ikke tilsvarende lang, men punkterne talte mere til hjertet: Akutopgaver, bedre balance mellem arbejde og fritid, tættere kontakt til patienterne etc.

Specialiseret uddannelse

Udfaldet blev, at hun startede som redderelev i Aalborg i februar 2016. Hun fik merit på én sygehuspraktik og skulle ikke igennem biologi på F-niveau.

- Selvfølgelig havde jeg et fortrin i nogle forløb, men jeg kunne ikke have undværet det, jeg var igennem. Det illustrerer meget godt, at redderuddannelsen ER meget anderledes end "almindelige" sundhedsuddannelser og meget specialiseret mod det præhospitale arbejde, påpeger Lea Graakjær.

Selv om hun kommer ud af en håndværkerfamilie, så var hun mere akademiker end praktiker ved studiestarten. Hun lægger ikke skjul på, at eksempelvis udrykningskørsel og nogle af de beredskabstekniske forløb voldte lidt mere besvær end det boglige – andre elever havde det omvendt, og de kunne på den måde hjælpe hinanden.

Opbakning efter lille chok

Hvad sagde dine omgivelser til, at du skiftede fra læge- til redderuddannelsen?

- Mine forældre var da lidt chokerede til at starte med, men deres holdning har altid været, at man skal være glad for at gå på arbejde, så de bakkede helt op om det. Mine studiekammerater på medicin var meget positive – de kendte mig jo også og vidste, hvor mine interesser lå. Sjovt nok er redderne egentlig dem, der har været mest forundrede over valget, siger Lea Graakjær.

Har ikke fortrudt

Det er jo også en markant højere løn, du vinker farvel til?

- Det ved jeg godt – men faktisk er det mere sikkerheden i ansættelsen, jeg kan misunde lægerne. Men jeg har ikke fortrudt mit valg – jobbet lever til fulde op til det, jeg håbede. Jeg har slet ikke de dage med "Hvad laver jeg egentlig her?", som jeg indimellem havde på sygehuset. Jeg kan lide det teamwork, der er i jobbet, jeg kan lide at kunne koncentrere mig om én patient ad gangen, og jeg kan lide kulturen og jargonen, siger hun.

Også det at have en dagligdag, hvor man ikke konstant skal sidde med hovedet begravet i en lærebog, og hvor man kan holde fri uden dårlig samvittighed, fordi man burde læse, er et stort plus.

- Min kæreste og jeg har været i Kina, og næste gang går turen til Australien, fortæller hun.

Gør en forskel i forreste linje

Hvis Lea Graakjær skal pege på en mulig lille sky i horisonten, så er det, om udviklingsmulighederne i redderfaget er tilstrækkelige for hende.

- Men det må jeg tage til den tid, hvis det bliver et tema. Foreløbig er jeg bare super glad for at være ambulanceredder; at have en spændende og afvekslende hverdag og gøre en forskel ude i forreste linje, slutter Lea Graakjær.

Lea Graakjær har ikke fortrudt sin beslutning om at blive ambulanceredder.

Beretning fra frontlinjen

På Danske Beredskabers årsmøde i Odense kunne man blandt andet høre om sommerens omfattende skovbrande i Sverige, som sendte beredskabet i knæ

Midt i juli, mens mange glædede sig til VM-finalen i fodbold mellem Kroatien og Frankrig, startede en voldsom krise for det svenske beredskab.

Et mindre antal natur- og skovbrande blev på kort tid til mange ukontrollerbare brande rundt om i det store naboland. Lige som i Danmark havde Sverige oplevet en usædvanlig varm og tør sommer – den varmeste juli i 260 år – og der var masser af energi til flammerne i de vidtstrakte, knastørre skove.

På Danske Beredskabers årsmøde i Odense kunne man høre repræsentan-

ter fra det svenske og det danske beredskab samt en dansk frivillig fortælle om de dramatiske uger i sommer.

80 samtidige brande

Ifølge brandingeniør Anna Andersson-Carlin fra Räddningstjänsten Syd var der på et tidspunkt cirka 80 brande samtidigt.

Især tre områder var hårdt ramt - i det største område (Ljusdal Kommune) havde ilden fat i et areal svarende til Amager, og andetsteds var det et skovområde på størrelse med Tåsinge, der var ramt.

Branden ved Kårböle var ifølge Anna Carlin så voldsom, at den nærmest skabte sit eget vejrsystem, og de italienske piloter, der bekæmpede ilden fra luften, havde efter eget udsagn aldrig set noget lignende.

Hårde beslutninger

Anna Carlin lagde ikke skjul på, at den svenske pendant til Beredskabsstyrelsen, Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB), var presset til det yderste.

Antallet og omfanget af brande, midt i en ferieperiode, gjorde, at man var nødt til at lave hårde prioriteringer. Ambitionen gik fra at redde *alle* bygninger, til at redde alle *større* grupper bygninger – og til sidst at forsvare mindre *byer*.

Helikoptere blev sat ind i hele Sverige for at opdage og slukke mindre brande, inden de nåede at vokse sig store.

Beredskabet var i knæ

MSB havde repræsentanter fra en halv snes lokale beredskaber med i den operative styring. Det er ikke vanlig praksis i Sverige, men det skete dels for at være opdateret med de lokale situationer, dels for at samordne ressourcerne bedst muligt.

I det hele taget blev "plejer" sat på et sidespor flere gange i den ekstreme

Frivillig brandmand Mikael Krogh var med på det første hold danskere.

Det var en lang og anstrengende tur til Ljusdal, langt oppe i Sverige.

Brandfolkene skulle hele tiden være på stikkerne, for det ulmede konstant i det knastørre miljø.

situation. Blandt andet måtte man "kortslutte" systemet og i mange tilfælde gå rundt om det regionale niveau af beredskabet, så man kunne agere hurtigt og fleksibelt.

Det er noget af det, der skal drøftes i den omfattende evaluering af forløbet efterfølgende, bemærkede brandingeniøren.

MSB rakte hånden ud til *alle* aktører, som kunne hjælpe; Forsvaret, kommuner, frivillige og udenlandske myndigheder. Men der skal ikke herske tvivl om, at den svenske redningstjeneste var helt i knæ, betoner Anna Carlin.

- Vi havde ikke klaret en stor brand til, fastslog hun.

alt omkring grej og udstyr, pakkelister, forsikringer, aflønning, mandskab, pårørendekontrakt, forplejning etc.

Gruppe på Facebook

Man lagde alle lister, informationer og vilkår på en lukket gruppe på Facebook, og det viste sig at være en god måde at kommunikere ud på, samtidig med, at der kunne stilles spørgsmål den anden vej, fortalte Lars Robetjé.

Alle oplysninger blev opdateret, efterhånden som nye hold tog afsted, så til sidst var materialet så komplet, at der ingen opklarende spørgsmål var fra de frivillige, tilføjede han.

1000 km i en autosprøjte

Med på det første hold af statslige (BRS) og kommunale frivillige var Mikael Krogh, frivillig brandmand i Køge og til daglig sektionsleder ved Københavns Vestegns Politi.

Han så meddelelsen om, at man søgte frivillige tirsdag eftermiddag den 17. juli – og allerede natten til torsdag var han med til at pakke udstyr hos BRS i Hedehusene.

Tidligt næste morgen gik turen østover, og selv om Sverige er et naboland, så blev det noget af en rejse, fortalte Mikael Krogh på årsmødet i Odense.

>>>

Stor planlægningsopgave

Som nævnt fik Sverige hjælp fra en række europæiske lande – faktisk var de svenske skovbrande målet for den største EU-hjælpeindsats nogensinde på området, lød det på årsmødet.

Beredskabsdirektør Lars Robetjé fra Østsjællands Beredskab var med til at planlægge og koordinere den danske indsats på den kommunale side, sammen med Beredskabsstyrelsen (BRS).

- Anmodningen fra Sverige kom næsten på det værste tænkelige tidspunkt. Midt i en ferietid, mange musikfestivaler, og så kørte vi selv mange ture til naturbrande. Men omvendt er det jo netop en god lakmusprøve at blive udfordret dér, konstaterede han.

Svenskerne ønskede hjælpen frem så hurtigt som muligt, så der blev arbejdet på højtryk med at klarlægge

Fra venstre er det Mikael Krogh, Anna Andersson-Carlin og Lars Robetjé.

- Vi skulle til Ljusdal 300 kilometer nord for Stockholm, en tur på cirka 1000 kilometer ... det er altså langt i en autosprøjte, lød det med et smil fra brandmanden.

Uheld undervejs

Turen var beregnet til cirka 15 timer, men det varede godt 21 timer, før danskerne var fremme.

- Et af køretøjerne fik nedbrud og måtte efterlades. Grejet måtte vi pakke op på de resterende køretøjer, så vi sad endnu dårligere, fortalte han.

Kort før mål kørte et køretøj fast (hvor bl.a. alt sovegrejet var) og måtte også midlertidigt efterlades. Så det var nogle trætte danske brandfolk, der nåede frem til den camp, de svenske myndigheder havde indrettet.

"Dansker-sektoren"

Det danske hold fik tildelt et område ("Dansker-sektoren") hvor opgaven kort og godt var at hindre ilden i at sprede sig. Denne standsningslinje var tre-fire kilometer lang og krævede konstant opmærksomhed:

- Bunden var som en juledekoration,

med mos, gran, kogler; og fuldstændig knastør. Det ulmede konstant, og arealet, man betragtede som sikre, kunne springe op igen, berettede Mikael Krogh.

Arbejdet blev yderligere risikofyldt af, at brændte stammer ikke var rodfæstede og kunne falde – og endda skubbe flere med ned som i en dominoeffekt.

Svenske skove er ofte ufremkommelige i en grad, som vi slet ikke kender herhjemme, så der måtte slæbes og udlægges slanger til den store guldmedalje, og den medbragte ATV viste sig at være uundværlig.

Vandet blev hentet fra søer, og pumperne var i den grad på overarbejde – et par stykker brændte simpelthen af undervejs, lød det fra brandmanden.

Ros begge veje

De danske teams løste opgaven så godt, at de modtog uforbeholden ros fra de svenske beredskabsmyndigheder. Mikael Krogh sendte også rosende ord den anden vej:

- Svenskerne var super gode til at organisere indsatsen, og samarbejdet

mellem statslige, kommunale, svenske og udenlandske aktører var en rigtig positiv oplevelse.

Ved campen havde Røde Kors indrettet en "butik", hvor man gratis kunne få en lang række madvarer, drikkevarer og fornødenheder, doneret af private og virksomheder.

- Vi spurgte eksempelvis til, om de havde noget imod myg og klæger, som nærmest arbejdede i "skiftehold" ude i området – og det blev skaffet på få timer. Sådan var det hele vejen igennem, siger Mikael Krogh.

Hyldet som helte

Byen og lokalbefolkningen var også meget taknemmelige for hjælpen. Som damen, der stoppede i sin stationcar og sagde "I ser sultne ud", mens hun åbnede ind til en kæmpe omgang pizzaer.

Der var også sat improviserede skilte op, hvor brandfolkene blev takket og hyldet som helte.

- Det var rørende. Men vi er ikke helte, vi har bare hjulpet vores naboer og kolleger så godt, vi kunne, lød det fra Mikael Krogh.

Falck og Ferno var blandt udstillerne på Danske Beredskabs årsmøde i Odense.

MEDIEINFORMATION

Deadlines og udgivelser 18-19

Nr. 1 - 2019

Annoncer 4. januar
Udgivelse 29. januar

Nr. 2 - 2019

Annoncer 15. februar
Udgivelse 2. marts

Nr. 3 - 2019

Annoncer 22. marts
Udgivelse 6. april

Nr. 4 - 2019

Annoncer 15. april
Udgivelse 4. maj

Nr. 5 - 2019

Annoncer 27. maj
Udgivelse 15. juni

Nr. 6 - 2019

Annoncer 2. august
Udgivelse 17. august

Nr. 7 - 2019

Annoncer 30. august
Udgivelse 14. september

Nr. 8 - 2018

Annoncer 28. september
Udgivelse 13. oktober

Nr. 9 - 2018

Annoncer 26. oktober
Udgivelse 10. november

Nr. 10 - 2018

Annoncer 30. november
Udgivelse 15. december

Redderen læses af reddere, brandmænd, medarbejdere ved Falck koncernen, Erhvervsuddannelsescentre, hospitaler og politikere samt beredskabs- og forvaltningschefer.

Størrelse	B x H (Højformat)	B x H (Tværformat)	Pris
Helside	210 x 297 mm	+ 3 mm til beskæring	kr. 10.225,-
Bagside	135 x 220 mm		kr. 6.500,-
A str. (1/1)	186 x 261 mm		kr. 7.800,-
B str. (1/2)	122 x 261 mm	186 x 128 mm	kr. 4.900,-
C str. (1/4)	58 x 261 mm	186 x 85 mm	kr. 2.900,-
D str.	122 x 128 mm		kr. 2.900,-
E str.		122 x 85 mm	kr. 1.700,-
F str.	58 x 128 mm		kr. 1.200,-
G str.		122 x 64 mm	kr. 1.200,-
Rubrik	58 x 58 mm		kr. 800,-

Farver & tekniske specifikationer:

Priserne er gældende for levering af fuldt færdigt annoncemateriale, leveret som en højtopløst PDF-fil i CMYK, konverteret med korrekt icc-profil med density på max. 300%, efter europæisk farvestandard (ISO12647-2).

Trykteknik: Offset. Raster: 70 lin. Papir: 115 gr. glittet. Oplag: 4500 eksp.

Der reduceres ikke i prisen ved færre farvevalg.

Leveres på et vilkåret som helst media, eller via mail: lr@peoffset.dk

Vi opsætter naturligvis gerne annocen, der faktureres efter tidsforbrug.

Rabatordninger:

Ved 4 indrykninger - 25% rabat.

Ved 8 indrykninger - 33% rabat.

Annoncerne skal indrykkes på kalenderåret.

Redaktør / Annoncesalg:

Stefan Fyhn Gregersen
Havnegade 22 B, 2.3
7100 Vejle
Mobil: 28 91 15 89
E-mail: stefanfyhn@hotmail.com

Journalist:

Flemming Kyster
Langesøvej 67
7000 Fredericia
Mobil 28 91 29 80
E-mail: journalist@redder.dk

39-årige Johnni Johansen er glad for at være tillidsrepræsentant på station Randers. Dog kunne han godt ønske sig eget kontor, i stedet for at skulle dele med andre, for han sidder jævnligt med følsomme eller fortrolige papirer.

Fokus på **tillids-** **repræsentanten**

Hvad indebærer det egentlig at være tillidsrepræsentant?

Spændende, tidskrævende, oplysende, udviklende og øretævernes holdeplads.

Det er nogle af de ord, 39-årige Johnni Johansen hæfter på sit hverv som tillidsrepræsentant på station Randers.

REDDEREN har sat ambulancemanden stævne for at få et indblik i, hvad det vil sige at være tillidsrepræsentant for kollegerne – på godt og ondt.

Johnni Johansen kom til Falck i 2007 efter nogle år i Forsvaret – han var

blandt andet udsendt til Bosnien – og nogle år på fabrik.

Han kommer fra en arbejderfamilie, hvor faderen var aktiv i foreningsarbejde og i forskellige faglige sammenhænge på jobbet.

TR lidt af nød

Allerede ved ansættelsessamtalen hos Falck erklærede Johnni Johansen da også sin interesse for det faglige system og vilje til at tage en tørn, når tiden var til det.

Det var den så for tre år siden – dog lidt af nød.

- Vores daværende tillidsrepræsentant stoppede, og ingen havde lyst til at tage over – så der var et vakuum i et par måneder. Men jeg kunne ikke forlige mig med, at så stor en station ikke

havde en TR, så jeg meldte mig, selv om der ikke rigtig var plads til det i privatlivet, fortæller Johnni Johansen, som har hustru og børn på otte og tre år.

Skal være en tillidsrepræsentant

Gik det ikke fint nok uden tillidsrepræsentant?

- Det synes jeg faktisk ikke. Der var mange ting i det daglige, der manglede vores input. Uanset hvor gode intentioner ledelsen har, så bliver beslutninger og dagligdagen bare bedre, når vi som B-part bidrager til processen, mener tillidsrepræsentanten, der betegner sig selv som robust og ikke bleg for at åbne munden.

Blandt hans arbejdsopgaver er at forhandle lokalaftaler, være bisidder

for kolleger, godkende praktikanter, behandle faglige sager, oplyse/fortolke på OK-spørgsmål, deltage i regionale TR-møder etc.

Han kæmper også på kollegernes vegne for at få puslespillet til at gå op ved større omlægninger – som nu den 1. december, hvor regionen hjemtager fire lægeambulancer. Dertil kommer en masse større eller mindre ad-hoc opgaver.

Spændende hverv

- Jeg synes, det er en enormt spændende opgave at arbejde for at forbedre kollegernes vilkår – samtidig med, at firmaet også skal kunne klare sig, fastslår Johnni Johansen.

Gennem sit hverv får han indsigt i nogle sammenhænge, baggrunde og strategiske overvejelser, som ikke er åbenlyse for alle. I nogle tilfælde er hans viden også omfattet af tavshedspligt.

- Så man kan komme til at stå på mål for beslutninger, man kender baggrunden for men ikke kan fortælle om – der kan man godt ind i mellem føle sig som en lus mellem to negle, påpeger tillidsrepræsentanten.

"Hvorfor siger du ikke bare...?"

Lige som der findes mange "mandagstrænere" efter eksempelvis en fodboldlandskamp, så møder en tillidsrepræsentant også mange bud på, hvordan han skal ordne paragrafferne - "Hvorfor siger/gør du ikke bare sådan og sådan..."

- Der skal man være tålmodig og forklare, så godt man kan, hvorfor man agerer, som man gør. Der er jo to parter, og man kan ikke altid få det helt, som man vil, konstaterer Johnni Johansen.

Han er glad for, når kolleger giver deres besyv med, næsten uanset hvad det er – debat og uenighed er med til at skabe udvikling, mener han. Det eneste, han ikke vil finde sig i er, hvis der bliver sat spørgsmålstegn ved tillidsfolkernes motiver, som man så enkelte antydninger af efter seneste OK-forløb.

Meget tidskrævende

Johnni Johansen lægger ikke skjul på, at arbejdet som TR på en stor station med alle forretningsområder er særdeles tidskrævende.

- Jeg vil ikke være tillidsrepræsentant på halv kraft – jeg brænder for det, og jeg synes, jeg har et stort ansvar over for mine kolleger, siger Johnni Johansen, som er tilgængelig på mobilen døgnet rundt. Naturligvis skal kollegerne ikke ringe med småting midt om natten, men det er de også gode til at respektere, siger han.

Ud over de mange timer på stationen og til møder bruger han i snit et par timer dagligt derhjemme med mails og telefonopkald. To tillidshverv hos den lokale 3F-afdeling gør naturligvis ikke arbejdsbyrden mindre.

Weekendophold for familien

Påskønner og anerkender kollegerne din indsats?

- Når man er på tomandshånd, så får man jævnligt et klap på skulderen; ikke så tit i større forsamlinger. Men ved seneste generalforsamling havde kollegerne samlet ind til et weekendophold til mig og familien, fordi de godt vidste, jeg sidder længe her på kontoret. Der blev jeg sgu overrasket – det kan jeg leve på længe, smiler tillidsrepræsentant Johnni Johansen.

DEMC8 nærmer sig – og det bliver godt

RUS er igen med som arrangør, når vi i samarbejde med akutlæger og akutsygeplejersker inviterer til tværfaglig, akutmedicinsk konference den 25. – 26. oktober 2018. Det bliver med et program, der er smækfyldt med relevante ambulancefaglige oplæg.

Formålet med DEMC-konferencen er at præsentere deltagerne for seneste nyt inden for akutmedicinske forskning og udvikling. Programmet indeholder både oplæg, der henvender sig specifik til de enkelte faggrupper, samt oplæg der går på tværs og således bygger bro mellem ambulance-mandskabets, akutsygeplejerskernes og akutlægernes arbejdsområder.

Oplæg om alt fra partydrugs til taktisk medicin

Ambulancepersonalets arbejdsområde spænder vidt, hvilket DEMC-programmet også afspejler. Og der bliver rig mulighed for at nørde ned i de mange akutmedicinske discipliner.

Vi får blandt andre besøg af den anerkendte psykiater og misbrugsekspert

Henrik Rindom, som ofte optræder på tv som ekspert og gør danskere kloge på rusmidler og afhængighed. På DEMC8 vil Henrik holde oplæg om de centralstimulerende stoffers biologi med særligt fokus på det serotonerge syndrom.

Terrortruslen kommer også på tapetet, når paramediciner, lægeassistent i

Region Hovedstaden og national koordinator og instruktør i TECC Danmark, Thomas Lyng Andersen, deler ud af sin viden om taktisk medicin. Thomas forklarer:

”Terrortruslen i Danmark er vurderet til ”alvorlig” af PET. Derfor bruger politiet mange ressourcer på at sikre, at vi er klar til at håndtere et anslag, når det kommer til opsporing og nedkæmpning af en eller flere gerningsmænd. Men hvem hjælper de tilskadekomne, hvis skadestedet ikke kan erklæres helt sikkert?”

På konferencen vil I også blive præsenteret for nyeste forskning inden for blandt andet kapnografi, Sociolancen, Advanced Paramedic-projektet, PTSD hos akutpersonalet, immobilisering af traumepatienter og meget mere.

Følg DEMC på Facebook og Instagram, hvor vi løbende holder jer opdateret på seneste nyt fra konferencen. Tjek desuden programmet ud på hjemmesiden, www.demc.dk, hvor I løbende kan læse meget mere om det konkrete programindhold og de mange spændende oplægsholdere.

Underholdning af ‘den akutte’ slags

Torsdag aften er der traditionen tro, stor festmiddag for DEMC8-deltagerne. Her er vi så heldige at få besøg af de to ‘ambulancefolk’ fra satiregruppen Nyt fra Jylland på DR2, som vil give læger, sygeplejersker og ambulancefolk et ‘brush-up-kursus’ i førstehjælp. Om det bliver brugbart er ikke til at vide – men det bliver helt sikkert underholdende 😊

Der er kun et begrænset antal pladser til festmiddagen, så hvis du deltager på DEMC8 og endnu ikke har tilmeldt dig festmiddagen, skal du ikke vente for længe med at gøre det, hvis du vil sikre dig en plads. Tilmelding foregår via hjemmesiden www.demc.dk.

Kontaktdata:

Nille Aaby
Udviklingskonsulent
20 99 06 05
nille.aaby@3f.dk

Maja Brolos
Udviklingskonsulent
23 98 64 25
maja.brolos@3f.dk

Følg **RL** på nettet og de sociale medier

Vidste du, at Reddernes Landsklubs hjemmeside har fået en omfattende grafisk overhaling og markant styrkelse på aktualitet og indhold?

På www.redder.dk kan du finde de nyheder og nyhedsbreve, som RL jævnligt sender ud. Du kan også finde vigtige datoer i den faglige kalender, søge i databasen, se hvem der sidder i RL-bestyrelsen og finde links til samarbejdspartnere. Desuden arbejder vi på at etablere adgang til et særligt medlemsområde.

Du kan også sende artikelforslag og få information om fagbladet REDDEREN, og som RL-medlem kan du hente de seneste tre udgaver af REDDEREN i elektronisk form.

Husk også at følge Reddernes Landsklub på Facebook, lige som cirka 1200 kolleger og andre interesserede allerede gør.

OG: Som noget nyt er RL nu også aktiv på Instagram, hvor gode billeder fra bestyrelsesmedlemmernes arbejde og fotos fra REDDERENS reportageture vil dukke op jævnligt.

Vi ses :)

